

Geologisia hajatietoja pyöreitä vuosia täyttäneestä Geologi-lehdestä

ELINA LEHTONEN

“Geologi on ammattikunnan äänenkannattaja. Käyttäkööt geologit sen palstoja antamaan uutisia pienen erikoismaailman asioista, esittämään tarpeitaan ja toiveitaan, esittämään edeltävät tiedot tutkimuksistaan ja löydöistään. Lehden tiukka tila pakottaa ja opettaa muutenkin välttämättömään esityksen suppeuteen.” Pentti Eskola

Yllä oleva lainaus on Eskolan kirjoittamasta johdattuksesta ensimmäisessä Geologi-lehdessä, joka julkaistiin vuonna 1949 (Eskola 1949a) (kuva 1). Viime vuonna ensimmäisen Geologin julkaisusta tuli siis täyteen 70 vuotta.

Geologi-lehti perustettiin alun perin korvaamaan Suomen Geologisen Seuran (SGS) kokousilmoituskortit. Lehti ilmestyi aina ennen kokousta sisältäen tulevan kokouksen ohjelman. SGS:n asioiden lisäksi lehdessä tiedotettiin myös Helsingin yliopiston geologian opiskelijoiden järjestön Vasaran toiminnasta. Vuonna 1991 julkaistusta artikkelista selviää, että idea Geologi-lehteen syttyi jo kolme vuotta aikaisemmin ennen ensimmäisen numeron julkaisua. Tammikuun 23. päivänä vuonna 1946 Laitakarin, Marmon ja Okon allekirjoittamassa SGS:lle osoitetussa kirjeessä todetaan seuraavasti: *“Parhain tapa n.s. hajavaintojen säilyttämiseksi sekä geologioppiirien tietoon saattamiseksi on niiden julkaiseminen.*

Koska tämä nykyisin ilmestyvien julkaisujen puitteissa ei ole mahdollista, olisi otettava harkittavaksi uuden lehden perustaminen. Tällainen julkaisu muodostaisi samalla toistaiseksi puuttuvan yhdysiteen geologien ja geologiasta kiinnostuneiden maallikkopiirien välille - -.” (Okko 1991).

Ensimmäisenä vuonnaan Geologi ilmestyi yhteensä kymmenen kertaa, tosin numerot 3–4 ilmestyivät yhtenä lehtenä. Lehti kuului Seuran jäsenmaksuun, mutta ulkopuoliset pystyivät tilaamaan sen 150 markalla. Lehden ensimmäisen toimituskunnan muodostivat Veikko Okko (päätoimittaja), Aarne Laitakari, Ahti Simonen ja Oke Vaasjoki.

Alkuun lehdellä ei ollut erillistä kansikuvaa, vaan artikkelit alkoivat suoraan lehden etusivulta. Vuoden 1973 kaksoisnumeron 4–5 etusivua koristaa ensimmäistä kertaa tummansininen raita. Geologi-lehden lukijoille osoitetussa tekstissään Kauranne (1973) kirjoittaa Geologin ilmestyvän hieman aikaisem-

N:o 1

GEOLOGI

1949

1. vuosikerta

JULKAISIJA: SUOMEN GEOLOGINEN SEURA — GEOLOGISKA SÄLLSKAPET I FINLAND.

Päätoimittaja: Veikko Okko.

Toimituskunta: Aarne Laitakari, Ahti Simonen, Oke Vaasjoki.

«GEOLOGIN» TEHTÄVÄ.

"Geologi" päätettiin perustaa Suomen Geologisen Seuran kokousilmoituskortteja korvaamaan. Kunkin kokouksen edellä ilmestyy lehti ja sisältää kokouksen ohjelman. Jokaisen mieleen iski, että siinä samalla voi olla selostus edellisestä kokouksesta, sen esitelmistä ja keskustelulauseunoista; nuoret ihastuivat, että samalla voidaan tiedoittaa ja selostaa "Vasaran" kokoukset.

Mutta lehdellämme on paljon muuta tehtävää. Geologit muodostavat ammattikunnan. Tällä on erikoiset intressinsä samoin kuin erikoinen tärkeä tehtävänsä valtakunnassa. "Geologi" on ammattikunnan äänenkannattaja. Käyttäkööt geologit sen palstoja antamaan uutisia pienen

erikoismaailmansa asioista, esittämään tarpeitaan ja toiveitaan, esittämään edeltävät tiedot tutkimuksistaan ja löydöistään. Lehden tiukka tila pakottaa ja opettaa muutenkin välttämättömään esityksen suppeuteen.

Kuvittelen nyt, että tämä lehti olisi ollut olemassa jo silloin kun 45 vuotta sitten aloin käydä Geologisen seuran kokouksissa ja että se olisi ilmestynyt koko ajan nelisivuisena 10 kertaa vuodessa. Minulla olisi nyt 1800 sivuinen muistojen ja tiedon aarreaitta. Olkoon sellainen saman ajan perästä niillä, jotka nyt aloittavat geologiuransa.

Pentti Eskola.

Kuva 1. Ensimmäisen Geologi-lehden ensimmäisellä sivulla oleva Pentti Eskolan kirjoitus.

Figure 1. Text written by Pentti Eskola on the first page of the first Geologi magazine. Eskola writes for example that Geologi magazine is a voice for the profession, and he suggest that geologist should use the pages of the magazine to give news, to present their needs and wishes, and write about their research.

masta poikkeavana, ja että lehden ulkonäön, painoasun ja sisällön kehittämisen kautta lehti saa toivottavasti uusia ilmoittajia ja lukijoita. Raita pysyi julkaisuvuoden ajan aina samanvärisenä, ja näin ollen yksittäisistä numeroista on ollut helppo erottaa, minkä vuoden julkaisusta on kyse. Osa varhaisista lehdistä sisältää etusivulta alkavaan artikkeliin liittyvän kuvan, josta esimerkkinä vuoden 1974 numerossa 4 ollut artikkeli "Akaatteja Huittisista" ja sen värillinen kansikuva (Halme 1974) (kuva 2). Varsinaisia kansikuvia esiintyy jo vuoden 1983 numeroissa, mutta vuodesta 1986 alkaen niistä on tullut kiinteä osa Geologi-lehteä.

Vuonna 1960 noteerattiin se, että Geolo-

gi-lehden artikkeleita käytetään yhä enemmän lähdeaineistona kansainvälisissä julkaisuissa. Tästä syystä kirjoittajia kehoitettiin sisällyttämään teksteihinsä myös vieraskielinen lyhenne (Suomen Geologinen Seura 1960), joka lehtien selailun perusteella näyttäisi olleen pääsääntöisesti englanniksi.

Geologit maailmalla

"Koko maapallo on geologin toimisto. Se on maailman suurin avokonttori, josta paikka työskennellä löytyy joka aamu aikavyöhykkeestä tai sijainnista riippumatta."

Henri Höytiä (2017)

Kuva 2. Geologi-lehden kansi vuodelta 1974.

Figure 2. Cover of Geologi magazine from the year 1974.

Geologia on alana kansainvälinen ja tämä on heijastunut myös Geologin sisältöön läpi lehden historian. Ensimmäisessä Geologissa ruodittiin geologien silloista huonoa työtilannetta Suomessa. Eskola toi esiin sen, että suomalaisia geologeja halutaan Brasiliaan ja Argentiinaan – mahdollisesti muuallekin “mikäli täältä hyvää ainesta valmistuu” (Eskola 1949b). Varhaisissa Geologeissa on myös ollut yleistä ilmoittaa uutisina geologien tutkimus- ja opintomatkoille lähdöt ja sieltä palaamiset. Tällaisia huomionarvoisia asioita ovat olleet esimerkiksi professori Th. G. Sahaman kaksivuotisen Yhdysvaltojen vierailun päättyminen (Uutisia 1949a) ja maisteri S. Kaitaron osallistuminen Ernst Nigglin johtamaan geologiseen retkeen Skotlannissa (Uutisia 1949b).

Geologissa on kautta vuosikymmenten julkaistu myös selostuksia kokouksista, joihin

SGS:n edustaja tai edustajat ovat osallistuneet. Kuten monen muun asian, myös näiden kirjoitusten julkaiseminen on herättänyt tunteita geologikunnassa suuntaan ja toiseen. Esimerkiksi Rankaman (1988) mielestä tällaiset kirjoitukset ovat “erikoisen tärkeää” saada lehteen, mutta Tontin (1988) mukaan kaikkien kokousselostusten julkaiseminen on mahdotonta niiden määrän vuoksi. Vuoden 1992 ensimmäisessä Geologi-lehdessä julkaistiin ilmoitus uudesta artikkelisarjasta “Kolumbuksen jäljillä – matkakertomuksia maailmalta”. Tämän artikkelisarjan puitteissa lukijat pääsivät matkalle esimerkiksi Tahitille (Uusinoka ja Ihalainen 1992) ja Espanjaan (Rainio 1992). Erilaiset matkakertomukset ja tarinat maailmalta ovat pysyneet osana Geologin sisältöä aina näihin päiviin asti (esim. Tammelin *et al.* 2020). Vuonna 2018 Suomen joukkue otti ensimmäistä kertaa osaa Geologian olympialaisiin ja kilpailujen tunnelmista on päästy lukemaan myös Geologi-lehdestä (Korkka-Niemi ja Kultti 2018, Seitsamo-Ryyänen 2019).

Termikeskusteluja

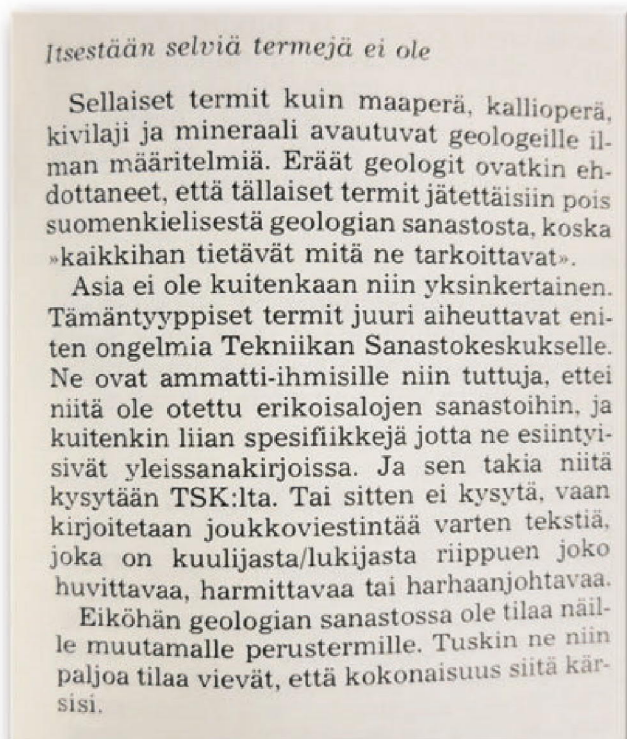
Kirjoituksessaan ”Geologi ennen Geologi nyt” Veikko Okko toteaa Geologin olevan myös paikka “jossa vaalittaisiin ja kehitettäisiin suomenkielistä geologista sanastoa ja ilmaisutapaa” (Okko 1968). Geologinen terminologia ja käsitteiden merkitys on aihepiiri, josta on luonnollisesti virinnyt keskustelua Geologin sivulla vuodesta toiseen. Erityisen vilkasta termikeskustelua lehden sivuilla on käyty 1980-luvulla, sillä vuonna 1984 Geologi-lehteen perustettiin erillinen termipalsta termeihin liittyvää keskustelua varten (Eklundh 1984a). Termipalstan perustamista edelsi Eklundhin artikkeli piikivitermistöstä (Eklundh 1984b) ja tähän artikkeliin liittyvä Piispanen ja Taipaleen kirjoittama vastine ”Topille toppi ja serttiä sylikoirille” (Piispanen ja Taipale 1984).

Geologi-lehden numerosta 9–10 vuonna

1984 kehkeytyi terminologiaan keskittyvä teemanumero, joka sisälsi muun muassa artikkeleita erikoisalojen termityöhön ja silloin käynnissä olleeseen geologian sanaston luomiseen liittyen (Eklundh ja Suonuuti 1984, Eklundh 1984c). Eklundhin ja Suonuutin (1984) artikkelissa nostettiin esiin esimerkiksi se, että itsestään selviä termejä ei ole olemassa (kuva 3). Geologi-lehden sivuilla on pohdittu esimerkiksi sitä, mitä tarkoittaa termi ”kivi” (Lajoki 1990, Virkkunen *et al.* 1990).

On hyvä muistaa, että tieteelliset termit ja niiden merkityssisällöt eivät ole tieteen edistyksestä irrallisia asioita. Kun tiede ja tutkimus menee eteenpäin, saattaa jo olemassa olevien termien merkityssisältö muuttua ja uusia termejä syntyä niiden rinnalle. Ja niin, kokemukseni on osoittanut että niitä itsestään selviä termejä ei oikeasti ole olemassa. Tästä tuo-

Kuva 3. Ote Eklundhin ja Suonuutin (1984) termeihin liittyvästä artikkelista.

Figure 3. Excerpt from the article by Eklundh and Suonuuti (1984). The article discussed about geological terms, and stated that there is no such thing as self-evident term.

reena esimerkkinä Geologi-lehdessä on kivi-kehä ja sen määritelmä (Heinonen *et al.* 2020).

Geotieteiden käsitteistön vaaliminen ja kehittäminen kotimaisilla kielillä on siis edelleen tärkeää. Tästä näkökulmasta rohkeaisen Geologiin kirjoittavia pohtimaan artikkeleissaan käyttämiään termejä (termien kielivastineita) ja niiden merkityssisältöä. Kaikille nykyään käytössä oleville alamme termeille ei löydy kielivastineita esimerkiksi suomeksi, mutta monille löytyy.

Hyviä verkkolähteitä kielivastineiden etsimiseen ovat esimerkiksi geologian ontologia (<https://finto.fi/geo/fi/>), Tieteen termipankki (<https://tieteentermipankki.fi/>; katso myös Lehtonen 2019) ja IUGS:n (International Union of Geosciences) alta verkosta löytyvät sanastot. Lisäksi rohkeaisen geotieteiden asiantuntijoita jatkamaan aktiivista ja rakentavaa termikeskustelua esimerkiksi Geologi-lehden sivuilla ja Tieteen termipankissa. Monilla käsitteillä voi olla useita merkityssisältöjä ja näissä tapauksissa keskustelun kautta voi lisätä omaa ja muiden tietoisuutta – ei välttämättä tähdätä ehdottomien muutosten tekemiseen termeissä tai niiden merkityssisällöissä.

Geologien henkilökuvia

Ajankohtaisten uutisten ja tutkimuksesta kertovien artikkeleiden lisäksi Geologin riveihin ja rivien väliin on säilötty paljon tietoa myös geologeista henkilöinä.

Rainio (1975) kirjoittaa: “- *henkilöuutiset, geologian historiaan liittyvät tapaukset tai kaskut eivät ole suinkaan välttämätön paha tai palstantäytettä, vaikka niiden kirjoittaminen ei tuokaan “tieteellisiä ansioita”, mitkä usein näytävät liiaksikin hallitsevan asioihin suhtautumistamme. Olemassaolomme ei näet ole pelkkää tiedettä ja asiallista työntekoa, joten inhimillisenkin on päästävä pilkottamaan.*”

Asiasta löytyy kuitenkin myös eriäviä näkemyksiä. Vuonna 1988 Kalervo Rankama

toteaa Puheenvuoroja-palstalla seuraavasti: *“En myöskään käsitä minkä vuoksi on tullut tavaksi julkaista geologien 50-vuotissyntymäpäivän johdosta muotokuvalla varustettuja onnittelukirjoituksia. Ellen väärin muista, Seura päätti vuosia sitten, ettei näitä julkaista vaan että lehteen tulee vain lyhyt luettelo merkkipäivistä. Nämä onnittelukirjoitukset, joista jotkut ovat jopa nimettömien henkilöiden aikaansaannoksia, ovat saman kaavan mukaisia, epäasiallisia ja liehakovia. Tuskin kaikkia Seuran jäseniä kiinnostaa saada tietää kohteen mieliharrastuksista tai saavutuksista kilpapakentillä.”* (Rankama, 1988).

Vaikka kymmenen vuoden välein toistuvista, pidemmistä merkkipäiväonnitteluista on sittemmin luovuttu, ovat muistokirjoitukset, kunniajäsenen esitykset ja Eskola-mitalien saajien esittelyt edelleen tärkeä osa lehteä. Ja ne aikanaan ristiriitaisia tunteita herättäneet merkkipäiväkirjoituksetkin ovat näin vuosikymmeniä myöhemmin mielenkiintoinen arkisto maamme geologikunnasta. Tiedätkö, kenellä oli tapana nostaa hattuaan joka kerta ylittäessään Keski-Suomen läänin rajaa (vastaus: Aatto J. Laitakarilla), kuka kartoitti Laatokan–Jänisjärven maisemia paljain jaloin ja pääosin vain uimahousut jalassaan (Aarno Warma) tai kuka on kalastanut yli 20-kiloisen lohien Tenojoesta (Pentti Ervamaa).

Geologien työarkeen on päässyt vuosien aikana monipuolisesti tutustumaan esimerkiksi Päivä geologina -artikkelisarjassa ja vasta valmistuneiden urapolkuja avaavien tekstien kautta. Nykyään geologit ja geotieteilijät työskentelevät yhä monipuolisemmissa ja poikkitieteellisimmissä tehtävissä – jään mielenkiinnolla odottamaan tulevia tekstejä tähän aiheeseen liittyen.

Hajatietoja ja saksittuja kappaleita

Artikkelin otsikko sai nimensä Geologi-lehdessä sen alkuvuosien aikana ilmestyneestä palstas-

ta ”Geologisia hajatietoja”. Tämän palstan alla julkaistiin lyhyitä tiedonantoja. Palstalle pääsivät esimerkiksi Ahvenanmaalta löydetty kambrikautiset hiekkakivijuonet (Kaitaro 1949) ja vesipähkinän subfossiilisten jäänteiden löytyminen Valmosa-suosta (Valovirta 1949).

Hajatietojen ja lyhyiden uutisten lisäksi Geologiassa on julkaistu välillä otteita muissa lehdissä julkaistuista, geologisiin liittyvistä artikkeleista Saksittua-palstalla. Tässä hengessä kirjoitetun tekstin löydät myös tästä lehdestä (sivu 106).

Nidottuja Geologeja selaillessani silmiini sattui myös hauska yksityiskohta niteessä III (Geologi-lehdet vuosilta 1959–1963). Ennen sisällysluetteloja ja sisällysluettelon jälkeen kirjaan on tallennettu vuonna 1766 Carl Roberts Griersonin väitöskirjassa ollut vuoriloitsu alkuperäisessä sekä Aarne Laitakarin nykyaikaistamassa muodossa (kuva 4).

Geotieteiden yleistajuistamisesta

Innokkaana tiedeviestijänä haluan tehdä lyhyen katsauksen myös geotieteiden yleistajuistamiseen ja siihen liittyvään keskusteluun Geologin sivuilla. Lehdessä ilmestyneet artikkelit ovat sivunneet monipuolisista näkökulmista sekä geotieteiden yleistajuistamista niin sanotulle suurelle yleisölle että yleistajuistamista Geologi-lehden artikkeleissa.

Geotieteiden tunnetummaksi tekeminen alamme ulkopuolelle on tema, joka on puhuttanut alaamme vuosikymmeniä (katso esim. Lehtonen ja Nikkilä 2016). Vuonna 1987 Laitakari kirjoitti seuraavasti: *”Taitaakin olla niin, että lukijoiden kannalta geologia olisi kyllä pop, mutta geologit eivät osaa tai viitsi popularisoida alaansa.”* (Laitakari 1987). Näkemystään Laitakari perusteli sillä, ettei uransa alussa olevien geologien ole kannattavaa keskittyä yleistajuisiin julkaisuihin, koska niitä ei arvosteta rekrytointitilanteissa. Laita-

Tule, Siden heimolainen, Aldon kivet korkiammat
 Vuorten haldia hupia, Vuorten aiva ainehet,
 Väinämöinen, valkean valoss', Arnet mullista mullista
 Vuori arpal arpelleman, Väsiäkin veltäle,
 Arni hautoi harviseman. Kyll' on kulta kallioissa
 Maita matkustaman mandereita. Kivissä hopia hohtava,
 Rotkot vuortenkin vaeldaman. Suossa ruostetta raudari
 Tuolla runno rohkiasti Onpa väsiäkin väffia.

VUORILOITSU

Turun vanhan yliopiston väitöskirjasta (P. A. Gadd — Carl Robert Griens. *Indicae Mineralogiae in Fennia*. Turku 1766) olen löytänyt Suomen kansanrunousarkistolle ennen tuntemattoman vuoriloitsun, kuulema ainoan, mikä nyt Suomesta tunnetaan.

Loitsu on alkuperäisessä asussaan nimilehden kääntöpuolella. Alla esitän sen nykyaikaistamassani muodossa. Säte "Aldon kivet korkiammat" on minulle käsittämätön, mutta olen senkin arvaillen muuntanut.

Tule, Hiiden heimolainen
 Vuorten haltia hupia
 Väinämöinen, valkean valoss'
 Vuoriarvalla arpoilemaan
 Aarninauhoja havaitsemaan
 Maita matkustamaan mantereita
 Rotkot vuortenkin vaeltamaan
 Tuolla runno rohkiasti
 Alt' on kivet korkeammat
 Vuorten avaa ainehet,
 Aarnet mullista mullasta
 Vesistäkin vetele.
 Kyll' on kulta kallioissa
 Kivissä hopiaa hohtavaa,
 Suossa ruostetta raudaksi
 Onpa vesissäkin vaskia.

Aarne Laitakari

Kuva 4. Carl Roberts Griensin väitöskirjassa vuonna 1766 ollut vuoriloitsu (yläkuva) ja Aarne Laitakarin nykyaikaistama loitsu (alakuva).

Figure 4. Aarne Laitakari found old mountain spell from the thesis by Carl Roberts Griens published in 1766 (upper picture). Laitakari modernize the spell (lower picture) and both versions were published as part of the paperback number III, containing the *Geologi* magazines from 1959 to 1963.

karin yli 30 vuotta sitten kirjoittamassa tekstissä moni kohta kuulostaa samalta kuin keskustelut, joita olen kuullut viime vuosien aikana eri kahvipöytien ympärillä. Oman käsitykseni mukaan muutosta parempaan on tapahtunut, ja geologian ja tutkimuksen yleistajuistamista tehdään nykyään enemmän ja monipuolisemmin kuin 30 vuotta sitten. Aktiivista, jatkuvaa ja laaja-alaista geotieteistä tehtävää viestintää – ja siihen annettavia resursseja – tarvitaan kuitenkin edelleen. Geologias-ta kiinnostuneita nimittäin riittää!

Kauranne kirjoitti yleista-juistamisen tärkeydestä *Geologi-lehteen* kirjoitettavissa artikkeleissa: "Pientä lukijaryhmää kiinnostavien tieteellisten kirjoitusten lisäksi olisi saatava kirjoituksia, jotka kiinnostavat kaikkia geologeja, geologian harrastajia, rakennusviranomaisia, seutusuunnittelijoita, luonnonsuojelijoita jne." (Kauranne 1973). Vuodesta 1973 *Geologi-lehden* lukijakunta on todennäköisesti entisestään monipuolistunut. Tähän vaikuttaa muun muassa se, että *Geologin* artikkelit julkaistaan vapaasti luettavissa verkossa. Nykyään lehti on edelleen tärkeä viestintäväline ammattikuntamme sisällä, mutta toimii sellaisena myös alamme ulkopuolelle.

Lehteen kirjoittaessa on tärkeä muistaa se, että myös geotieteilijöiden joukko koostuu eri

asioihin erikoistuneista ja eri taustan omaavista henkilöistä. Myös tästä näkökulmasta Geologiin kirjoittaminen vaatii teksteiltä selkeyttä ja yleistajuistamista.

Lopuksi

Viime vuonna seitsemänkymmentä vuotta täyttäneen lehden arkistojen yksityiskohtainen tiivistäminen yhteen artikkeliin on mahdoton tehtävä. Esimerkiksi tutkimuksen kehittyminen ja sen näkyminen Geologissa jäi laajuutensa vuoksi pois ja ansaitsisi täysin oman artikkelinsa. Tätä tekstiä varten tekemässäni tiedonetsinnässä keskityin käymään läpi niitä Geologin numeroita, joita ei ole julkaistu Seuran kotisivulla.

Ensimmäisessä Geologi-lehdessä Pentti Eskola kirjoitti Geologista muistojen aarreaitana – ja sellainen Geologi monessa mielessä on. Vuodesta 2006 alkaen Geologi-lehden artikkeleita on julkaistu avoimesti myös SGS:n kotisivuilla. Pohtimisen arvoinen asia on se, olisiko mahdollista siirtää myös vanhat Geologit Bulletinin tapaan sähköisiksi aina arkistojen alusta alkaen. Ehkäpä Seura voisi hakea tämän työn tekemiseen apurahaa?

Kolmekymmentä vuotta sitten Kotilainen kirjoitti, että: *“Aika rientää, maailma muuttuu ja ihmiset sen mukana. Niin myös lehden lukijakunta. Geologi-lehtikin yrittää pysyä kiinni ajassa -”* (Kotilainen 1990). Rainion (1975)

mukaan Geologi-lehti tulee toimimaan tulevaisuudessa Suomen geologian historian tärkeänä lähdemateriaalina: *“- sitä tärkeämpi mitä monipuolisemmin alan tapahtumista siinä on kerrottu”*. Tämä kannattaa kaikkien pitää mielessä ja tarjota rohkeasti artikkeleita lehteen. Olen Rainion (1975) kanssa samaa mieltä siitä, että myös geologien inhimilliset puolet saavat tulevaisuudessa kirjoituksissa pilkahdella.

Toivon Geologi-lehdelle pitkää ikää ja artikkelirikasta tulevaisuutta!

FT ELINA LEHTONEN

(elina.lehtonen@helsinki.fi)

tutkijatohtori

Tieteen termipankki ja
geotieteiden ja maantieteen osasto

PL 64

00014 Helsingin yliopisto

Kirjoittaja aloitti Geologi-lehden toimitussihteerinä vuoden 2020 alusta.

Summary

The first number of *Geologi* magazine was published in 1949. At first, the journal concentrated on publishing information related to the meetings of the Geological So-

ETSINTÄKUULUTUS!

Löytyykö arkistoistasi Seuran varhaisvaiheiden aikana julkaistuja Helsingin Geologisen Yhdistyksen tiedonantoja? Pullistelevatko kirjahyllyysi vanhoista nidotuista Geologi-lehdistä, jotka etsivät uutta kotia? Ota yhteyttä artikkelin kirjoittajaan (elina.lehtonen@helsinki.fi).

ciety of Finland and other geology-related news. During the years, *Geologi* has published longer articles, news and short texts covering versatile aspects related to geology. These include, but are not limited to, meeting reports, term discussions and public outreach. *Geologi* has gone through several changes during its history, but it still maintains an important role for communication both within and outside our field.

Lähdeluettelo

- Eklundh, C., 1984a. Termipalsta. *Geologi* 36(9–10):143–144.
- Eklundh, C., 1984b. Piikivitermistöä. *Geologi* 36(5):88–89.
- Eklundh, C., 1984c. Geologian sanasto työn alla. *Geologi* 36(9–10):142–143.
- Eklundh, C. ja Suonuuti, H., 1984. Terminologiaa Geologeille. *Geologi* 36(9–10):139–141.
- Eskola, P., 1949a. ”Geologin” tehtävä. *Geologi* 1(1):1.
- Eskola, P., 1949b. Geologien hakeutuminen ulkomaille. *Geologi* 1(1):3.
- Halme, E.E., 1974. Akaatteja Huittisista. *Geologi* 26(4):37–38.
- Heinonen, J.S., Koivisto, E., Väkevä, S., Lehtonen, E. ja Öhman, T., 2020. Kehäpäätelmiä – maapallon sisäosien rakenne ja suomenkielinen nimistö. *Geologi* 72(2):32–46.
- Höytiä, H., 2017. Kenttäkesä – siksi minusta tulee geologi. *Geologi* 69(6):199–200.
- Kaitaro, S., 1949. Lisää kambrisia hiekkakivijuonia. *Geologi* 1(3–4):13.
- Kauranne, I.K., 1973. *Geologi*-lehden lukijoille. *Geologi* 25(4–5):45.
- Korkka-Niemi, K. ja Kultti, S., 2018. Suomi ensi kertaa mukana kansainvälisissä geotieteiden olympialaisissa. *Geologi* 70(6):149–152.
- Kotilainen, M., 1990. *Geologi* -lehti uudistuu. *Geologi* 42(9–10):171.
- Laajoki, K., 1990. Termipalsta: Sarvivälke, apatiitti ja kulta; kiviäkö? *Geologi* 42(1):8–9.
- Laitakari, I., Populaarigeologia kiinnostaa – vai kiinnostaako. *Geologi* 39(1):13.
- Lehtonen, E., 2019. Tieteen termipankki. *Geologi* 71(1):9.
- Lehtonen, E. ja Nikkilä, K., 2016. Suomen Geologisen Seuran 130-vuotisjuhlaseminaari ja juhlaillallinen. *Geologi* 68(6):172–181.
- Okko, V., 1968. *Geologi* ennen *Geologi* nyt. *Geologi* 20(5):49–50.
- Okko, V., 1991. *Geologi*-lehden alkuvaiheista. *Geologi* 43(4–5):99.
- Piispanen, R. ja Taipale, K., 1984. Topille toppi ja serttiä sylikoirille. *Geologi* 36(7):122.
- Rainio, H., 1975. *Geologin* päätoimittajan vaihtuessa. *Geologi* 27(7):81–82.
- Rainio, H., 1992. Minä ja Kolumbus. *Geologi* 44(3):60–63.
- Rankama, K., 1988. ”*Geologi*” ennen ja nyt. *Geologi* 40(2):48–49.
- Seitsamo-Ryynänen, M., 2019. Mahtava mitalisaaalis geotieteiden olympialaisista. *Geologi* 71(5):108–111.
- Suomen Geologinen Seura, 1960. *Geologi*-lehti kansainvälisemmäksi. *Geologi* 60(9–10):112.
- Tammelin, M., Kraatz, S. ja Nikkilä, K., 2029. Kaivoksia, ympäristöongelmia ja ofioliitteja - Geotalon ekskursio Kosovoon ja Albaniaan. *Geologi* 72(2):50–59.
- Tontti, M., 1988. ”*Geologi*” ennen ja nyt – kommentteja. *Geologi* 40(4–5):109.
- Uusinoka, R. ja Ihalainen, P., 1992. Geologinen välilasku Tahitilla. *Geologi* 44(8):149–153.
- Uutisia, 1949a. Takaisin kotimaahan. *Geologi* 1(2):5.
- Uutisia, 1949b. Ulkomaille. *Geologi* 1(5):19.
- Valovirta, V.E., 1949. Vesipähkinä (*Trapa natans*) Evijärvellä. *Geologi* 1(9):39.
- Virkkunen, M., Lehtinen, M., Laitakari, I. ja Oivanen, P., 1990. Termipalsta: Mitä tarkoittaa ”kivi”? *Geologi* 42(3):60.